

Råstofskolen – Uddannelse af den hårde kerne

Af Maria Hasselgaard Pedersen, Råstofskolen

3. november 2014

Råstofskolen i Sisimiut tog sin begyndelse i 2008, da var navnet "Bjergværksskolen" og havde til huse på Bygge- og Anlægsskolen. I dag er Råstofskolen en del af Tech College Greenland som omfatter Jern- og Metalskolen i Nuuk og Bygge- og Anlægsskolen i Sisimiut.

Missionen var i første omgang at uddanne voksne grønlændere til at varetage de jobs den kommende minesektor ville medføre. Senere ændrede skolen sit navn og fik egne bygninger. Undervisningsområdet blev udvidet og omfatter i dag både offshore- og onshoreaktiviteter og uddannelser og kurser til entreprenørområdet. Undervisningen kræver specialviden og omfattende maskinudstyr, dertil har Råstofskolen fået et stort øvelsesområde.

Råstofskolen lever op til en række internationale krav og standarder, der er tæt samarbejde med Norge (fx Stjørdal Videregående Skole, Stavanger Offshore Tekniske Skole og Kirkenes Videregående Skole), Canada og USA (fx Colorado School of Mines). Eleverne får mulighed for at arbejde internationalt. Skolen markedsfører sig under "Greenland School of Minerals and Petroleum", da skolen i høj grad samarbejder med udenlandske uddannelsesinstitutioner og virksomheder.

Formålet med erhvervsuddannelserne og kurserne er at forberede grønlænderne til fremtidens arbejdsmarked med fokus på mineindustrien.

Engelsk er mineindustriens arbejdssprog, det er nødvendigt, at kursisterne gennemgår 6 ugers "Mining English" udført af Sprogcenteret på regionalt plan. Hvis den enkelte ikke består, er det ikke muligt at starte på "Common Core", der er et 10 ugers grundforløb i kompetencer inden for mineindustrien med sikkerhed i fokus. Frafaldet er ikke stort, da engelskkurset har sorteret i de personer, som i sandhed ønsker at arbejde i mineindustrien.

Engelsk skal opfattes som et arbejdsredskab og ikke en fornærmelse mod det grønlandske sprog. Et redskab der gør grønlænderne omstillingsparate og til en attraktiv arbejdskraft for internationale virksomheder.

(Foto: Råstofskolen).

PKU (Projekt Kompetenceudvikling for Ufaglærte) tilbydes til personer over 25 år, kursisten modtager økonomisk støtte af Selvstyret. Afholdelse af kurserne kræver omfattende logistisk planlægning, da kursisterne kommer fra hele Grønland til Sisimiut. Der skal bookes fly, båd, kollegieværelse eller lejlighed, hvis familien skal med.

En udfordring med at uddanne grønlandere er at fastholde dem på skolebænken og mindske fraværet. Der har været tale om at fokusere på folkeskolen og familien, der kan bidrage med en ændring i arbejdsmentalitet/mødedisciplin.

Frivillige lærerkræfter her har dannet "Klub Fastnøgle", hvor elever mødes efter undervisning og udfører aktiviteter som at ordne snescootere eller fiske. Formålet er at skabe en fællesskabsfølelse og dermed mindske frafaldet på uddannelserne.

I 2014 indførte Råstofskolen en misbrugspolitik. Der er nu nul tolerance over for brug af spiritus, hash eller andre rusmidler, hvilket afspejles i de erhverv, som skolen uddanner til. Alle kursister skal fremover skrive under på, at vi må udføre stikprøvekontrol, hvis der er mistanke om brug af spiritus, hash eller andre rusmidler. Hvis testen er positiv, bliver kursisten bortvist. Det samme sker hvis vedkommende nægter at tage testen.

(Foto: Råstofskolen).

I 2012 oprettes to erhvervsuddannelser: mine-svend og maskinentreprenør. De 4-årige uddannelser består af to års teori efterfulgt af to års praktikophold samt svendepøve. Da der ikke er aktive miner i Grønland pt., har det ikke været muligt at få praktikplads som minesvend for eleverne, der afsluttede teoridelen i juni. De har været tvunget at søge praktik som maskinentreprenør i det første år. Forventningen er, at der bliver udstedt tilladelser til mineindustrien og dermed skabes arbejdspladser og erhvervspraktik.

De to erhvervsuddannelser er påtænkt som ungdomsuddannelser, dog er aldersgennemsnittet ca. 27 år, det er en udfordring for Råstofskolen at få Grønlands ungdom til at få øjnene op for de nye uddannelser.

Ønsket og ambitionen er, at mineindustrien vil øge Grønlands indtægter samt medvirke til en større uafhængighed af Danmark. Ved at uddanne grønlanderne, der ofte blot har folkeskoleeksamen, giver det dem et kompetenceløft og muliggør at flest mulige jobs går til grønlandere. Uddannelsen af Råstofskolens elever kræver tæt samarbejde med Selvstyret (uddeling af bevillinger) og selskaberne (fx praktikpladser).

Skal råstofeventyret finde sted, kræver det en omstillingsparat befolkning, opbakning fra Selvstyret samt risikovillige selskaber. Storskalaprojekterne kan ses som en løftestang for erhvervsudvikling og beskæftigelse.

Det er naturligvis en udfordring for Selvstyret at finansiere en råstofskole, der skal operere på internationalt niveau. Råstofskolen ser frem til, at Grønlands mineindustri for alvor udvikler sig og selskaberne begynder at støtte Råstofskolen til fælles stort udbytte, også økonomisk, som det foregår i andre etablerede minenationer.